

„Isten nélkül, a megtestesült Szeretet nélkül Karácsony mindössze ajándékcseré”

Karácsony ünnepére talán ebben az évben várakoztunk a legintenzívebben, hiszen annyi minden történt velünk, környezetünkkel, a világgal, ami elgondolkoztatott bennünket, és még jobban Isten felé emeli lelkünket. Vágyakoztunk órá, akinek eljövetele bevilágít a világ és emberi életünk sötétségébe. Karácsonykor újra visszatalálunk Istenhez, megtaláljuk helyünket a betlehemi Kisded jászla mellett, és rádöbbenünk, hogy egyedül csak ő képes visszaadni lelkünk békéjét. (...) Karácsony ünnepén öröme bátorítanak bennünket is az angyalok a kilátástalannak tűnő helyzetünkben, a bizonytalanság, félelem és aggodás közepette. Megtapasztaltuk, hogy mennyire törékenyvé válhat egészségünk, mennyire elszorvasztja emberi kapcsolatainkat egy váratlan

fordulat. Ezért felemelő Karácsony ünnepén az angyalok üzenete: „*ne féljétek, ... ma megszületett a Megváltó nektek*”. Van kiút, van megoldás, van remény! Hívják bennünket is a pásztorok: menjünk el Betlehembe, és ott megtaláljuk őt, aki visszaadja szívünk békéjét. (...) Késlekedés nélkül induljunk! Együtt mint közösség, mint Egyház, és nem külön-külön. Ebben az évben nagyon sokszor megtapasztaltuk, hogy mennyire fontos a mellettünk lévő ember, és hogy felelősek vagyunk egymásért. Láttuk nagyon sokszor azt az emberfeletti szolgálatot és áldozatot, amit egymás egészsége megőrzése érdekében emberek százazrei hoztak meg. Járjunk együtt! Együtt, azon az úton, amelyik a jászolhoz vezet minket. Az élethez, nem a pusztuláshoz. A megszületett gyermek, Jézus Krisztus, Isten

Fia ma is beleszületik ebbe a sok sebtől vérző világba, hogy velünk legyen és begyógyítsa lelkünk sebeit. Az életünket nem sebzett, hanem szeretetben kell élnünk. Karácsony, Jézus Krisztus születésének ünnepe ismételtén visszahív Isten szeretetének kézzelfogható valóságához, hogy megroppant hitünket növelje, reményünket erősítse, és szeretetünket tökéletesítse. Jézus Krisztus azért jött el a világba, hogy mindenkinek elmondhassa: az Isten maga a szeretet. A megszületett Megváltóval való találkozás bennünket is arra sarkall, hogy úgy szeressük egymást, ahogyan ő szeret minket. Isten nélkül, a megtestesült szeretet nélkül karácsony mindössze ajándékcseré. (...)

Menjünk el mi is Betlehembe. Lépünk ki megszokott gondolatainkból és életünk

Haladjunk át a pusztán anyagi világon, hogy eljussunk a lényegeshez, a túlsó partra, ahhoz az Istenhez, aki értünk jött el ide, közénk. Kérjük a megszületett Isten Fiát, adja meg a képességet, hogy túlhaladjunk korlátainkon, világunkon. Segítsen, hogy találkozzunk vele, különösen abban a pillanatban, amikor ő maga, a Legszentebb Oltáriszentségben kezünkbe és szívünkbe helyezi magát. A Boldogságos Szűz Mária, Istennek szent anyja, a megszületett Isten Fia édesanyja és Szent József, az ő jegyese legyenek közbenjáróink, hogy karácsonyi lélekkel tudjunk járnunk minden napján.

» KOVÁCS GERGELY

gyulafehérvári római katolikus érsek

Az Úr közel van

Karácsony nagy üzenete, hogy az Úr közel van. Karácsonykor végérvényesen közel jött az emberekhez, hozzánk. Ezt élték meg az év folyamán. Ezt élték meg különösen betegek, akikben ő tartotta a lelket. Minden erejükkel belekapaszkodtak, akkor is, amikor szinte kilátástalannak szentvedtek. Ezt érezték meg az orvosok és ápolók, sokszor híveink és papjaink hitén keresztül, amikor szenvedő betegeinktől imát kértek. Megérezték bennük, hogy az Úr közel van. Ezért jött el, hogy közel legyen, velünk legyen. A világvágy egyik nagy kísértése pontosan ez: mintha el akarná feledtetni velünk, hogy az Úr közel van. A fertőzés veszélye miatt nem lehettünk fizikailag közel betegeinkhez, csupán telefonon és imádságon keresztül, de az Úr ott volt, közel volt hozzájuk, és közel volt imádkozó testvéreikhez, barátaikhoz. (...) Karácsony az Úr első eljövetele. Az Ige testté lett, emberré, egészen kis gyermekké, és itt lakott közöttünk. Az Úr Igéje, az Úr üzenete, az Úr maga jött el, hogy közöljön valamit az emberekkel. Mit mond nekünk? – Az egész lény, szavai és tettei, az ember iránti határtalan szeretetéről beszélnek. Isten határtalanul szeret minket. Ezért jött el hozzánk. Megdöbbenően szép volt, ahogy az elmúlt hónapokban a felnőttképzés résztvevői beszámoltak arról, hogy ők mikor és hogyan tapasztalták meg Isten szeretetét, és ez hogyan változtatta meg az életüket. Az Úr Igéje ma is testté akar lenni, nem akar a szavak szintjén megmaradni. Az Úr eljött, hogy küldetést bizon rá. Minket is küld az ő nevében, az ő üzenetével, az ő közelségével, mert, akiket küld, azokkal velük van, bátorítja, erősíti őket. (...) Az egyik Temesváron tanuló egyetemista arra a kérdésre, mit gondol, ma mire vágnak a fiatalok, ezt válaszolta: „Akkor is, ha nem tudják, Istenre vágnak.” Igen, kedves testvéreim, őt vigyék nekik, abban a darab kenyérben, amellyel a szegényt segítitek! Őt vigyék fizetések egy bizonyos százalékának felajánlásával! Őt vigyék, a közénk megszületett Jézust, amikor az alázatot élve bocsánatot kértek embertársaitoktól, vagy szívből megbocsátotok az ellenetek vétőknek. Őt vigyék megfáradt és ideges munkatársaitoknak. Legyetek olyan kapu, aki által a karácsonykor megszületett Úr Jézus be tud lépni embertársaitok szívébe, be tud lépni családaitok életébe! Ezekkel a gondolatokkal kívánok paptestvéreimnek, a kedves híveknek és minden jóakarátú embernek boldog karácsonyi ünnepeket! Az ünneplés csendesebb, visszafogottabb lesz a világvágy miatt, de talán mégis lehetséges lesz a lényegesre koncentrálni: az emberek Istenrel való kapcsolatára és egymás iránti szeretetére. Ebben a szellemben lépünk át az új esztendőbe is, hogy Isten áldása kísérjen életutunkon!

» PÁL JÓZSEF CSABA

temesvári római katolikus megyés püspök

„Nem kell félnünk, mert ő ott van velünk”

2020 karácsonyán talán félve és szorongva hallgatjuk az angyali híradást, mint annak idején a betlehemi pásztorok: Ne féljétek! Nagy örömet hirdetek nektek! Isten beteljesítette ígérését, megszületett a Megváltó! Testvérek! Karácsony szent ünnepén én is azt üzenem nektek, ne hagyjuk, hogy a félelem beárnyékolja örömünket! Isten gondoskodott, gondoskodik és gondoskodni fog a világról, minden emberről, tehát rólunk is. Egyházmegyénk gondviselés éve első karácsonyán szeretném, ha együtt csodálkoznánk rá a teremtésben, a megtestesülésben és a megszentelésben elrejtőzött Istenre, aki mindig hagyja magát „tetten érni”, aki hagyja magát megtalálni azoknak, akik kitértően keresik. Vegyük sorra:

A gondviselő Isten, aki teremt: Testvérek, oly csodálatosan alkotott meg bennünket Isten, hogy képesek vagyunk elvonatkoztatni, elképzelni dolgokat. Engedjük el képzeletünket, és vegyük szemügyre a mai evangéliumi szakaszt. „*Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt és Isten volt az*

Ige. Ő volt kezdetben Istennél”. (...) A Szentírásból tudjuk, hogy az első emberpár engedelmességével lépett a világba a bűn és következménye, a halál. Isten viszont aheletlyett, hogy megbánta volna a teremtést, és elpusztított volna mindent, menekülési tervet készített. Megígérte, hogy egy új Éva által, aki az elsőhöz hasonlóan bűntelen teremtmény lesz, majd megszületik az, aki legyőzi a bűn szerzőjét, a Sátánt, és helyreállítja a kapcsolatot Isten és a bűnös emberiség között.

Isten, aki emberré lett: (...) És az első karácsony gyönyörű volt, mert Isten mindenről gondoskodott. Kiválasztott egy szerető édesanyát, Szűz Máriát, aki megszületett egy férfit, Szent Józsefet, aki igaz emberként védelmezte és nevelte. Aztán egy istállóról is gondoskodott. De angyalokról és pásztorokról is gondoskodott. Nem volt sok minden, de mégis minden szükséges megvolt. Ez a gondoskodás és egyszerűség lenyűgöz, ámulatba ejt bennünket. Jézus Krisztus születésén

szerintem még az angyalok is csodálkoztak, talán Isten gondviselő szeretete még őket is meglepte. (...)

Isten, aki megszentel: (...) Testvérek, ha Krisztus nem támadt volna fel, ma nem ünnepeznénk karácsonyt. (...) Krisztust befogadni, ez az istengyermekségünk feltétele, és ez a gondviselő Isten legnagyobb ajándéka minden embernek. Az értünk meghalt és feltámadt Krisztus azáltal szentel meg bennünket, hogy megszületik bennünk, és él bennünk a Szentlélek által. Velünk jár még a halál völgyében is, ha a járvány, vagy más betegség oda vezetne, ... és nem kell félnünk, mert ő ott van velünk. Ő, karácsonyi Kisded, befogadunk! Kérlek, szüless meg bennünk! Áldj meg minket, s vedd el félelmeinket! (...) Hát nem csodálatos a mi gondviselő Istenünk, aki értünk teremtette a világot, értünk adta Szent Fiát, és küldi a Szentlelket, hogy minket megszenteljen és isteni életébe részesítsen!? Dicsőség neki mindörökké!

» SCHÖNBERGER JENŐ

szatmári római katolikus megyés püspök

Idén is akarnunk kell megünnepelni Jézus Krisztus születését!

Karácsonyi gondolataimat szeretném megosztani azokkal, akik ebben az embert próbáló esztendőben ünnepegni akarják Jézus Krisztus születését, de azokkal is, akik elbátorítatlanodtak az elmúlt hónapok váratlan kihívásai miatt, és már nem is keresik a megújulás lehetőségeit és útjait. (...) Az elmúlt hónapok történései rákényszerítettek bennünket arra, hogy észrevegyük létezésünk egyik meghatározó vonását, hogy mennyire bele vagyunk gyökerezve a földi valóságokba, a technika vívmányaiba, az újabbnál-újabb kommunikációs eszközök világába, a magunk javára meghatározott célokba és előnyökbe, az önmagunk megvalósítását szolgáló lehetőségbe. Az újabb és a több utáni éhségben a mindenhatóságra törekvő emberiség már nem vette észre, hogy Isten csodálatosan teremtett világában az ember nem szárnyalhatja túl Teremtőjét. Hirtelen a maga alkotta zsákutcában találta magát, ami arra emlékeztette az önmagával szemben őszinteségre vállalkozó embert, hogy bár mindent megtett saját boldogulása érdekében, mégsem biztosította sem a föl-

di, sem a mennyei boldogságát. A földiekbe gyökerezett tehetetlen és megbénult világ keserűen kényszerül tudomásul venni az egymástól való eltávolodást, az elszigetelődést és elidegenedést, de végső soron az egyetlen Igazság elé állít mindannyiunkat. (...) Az ideai karácsony nem lesz olyan, mint az eddigiek – mondják sokan, és mi is ezt tapasztaljuk. De próbálnunk kell a magunk javára fordítani ezt az állapotot, hogy a bennünk rejlő és szavakban meg nem fogalmazható vágyakozásunk kimozdítson testi és lelki veszélyeztettségünkkel, elvezetve az Igazsághoz, Jézus Krisztushoz, akinek kezében és hatalmában van az egész világ békéje és egyensúlya. Tartozunk azokhoz, akik ünnepegni akarják Jézus Krisztus születését; legyünk azok, akik a világ zajának zűrzavarában meghallják az angyali szót, amely Örömhír visz az egész világnak; legyünk azok, akik nem engednek a csüggedés lehúzó erejének, hanem a pásztorokhoz hasonlóan felvállalják „szegénységüknek” és az újdonság megkeresésének kockázatát! Ebben az esztendőben is akarnunk kell megünnepelni Jézus Krisztus

születését! Még akkor is, ha sok mindenben el kell térnünk az eddigi szokásoktól és gyakorlatoktól, amikről azt gondoltuk, hogy az ünnephez tartoznak, és most kiderült, hogy csak külsőség és kimerítő aktivizmus. Az ideai karácsony segítsen bennünket, hogy nagyobb felelősséggel ragadjuk meg az élet nagy ajándékát, amely azért oly értékes számunkra, mert az isteni fényt hordozza magában. (...) Karácsony az Isten „ittlétéről” szól! Karácsony rólunk is szól! Karácsony arról szól, hogy befogadtuk Isten a mi életünkbe! Ebben az esztendőben tegyük ezt nagy reménységgel, hogy a vele való találkozásnak az öröme megerősítse a gyengélkedő világot. Ahol élünk, legyünk betlehemi csillagok, hogy életünkkel utat mutassunk másoknak az embert szerető jóságos Isten felé!

» BÖCSKEI LÁSZLÓ

nagyváradai római katolikus megyés püspök

(A pásztorlevelek szerkesztett, rövidített változata).